BnF Gallica

Lê Misa vói cuôc sinh hoat thung ngày / tác gia Abbé Dutil

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Dutil, Gaston. Lê Misa vói cuôc sinh hoat thung ngày / tác gia Abbé Dutil. 1937.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

16°
INDO-CHINOIS
251

Tirage : 2300 ex.
Saigon, le 23 Déc. 1937
L'Imprimeur : J. Dutil

LỄ MISA

VỚI CUỘC SINH HOẠT THƯỜNG NGÀY

IMPRIMERIE DE LA MISSION
SAIGON TANDINH

TÁC GIẢ : ABBÉ DUTIL

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
23683

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Propriété de l'Imp. de la Mission - Tândinh

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 23683

LỄ MISA

VỚI

CUỘC SINH HOẠT THƯỜNG NGÀY

(VOTRE MESSE ET VOTRE VIE.)

16° Indoch.
251

NIHIL OBSTAT.

Saigon, le 29 Novembre 1937.

A. ĐOÀI,

Censor delegatus

IMPRIMATUR:

Saigon, le 30 Novembre 1937.

† ISIDORUS DUMORTIER,

ep. vic. apost,

LỄ MISA

VỚI

CUỘC SINH HOẠT THƯỜNG NGÀY

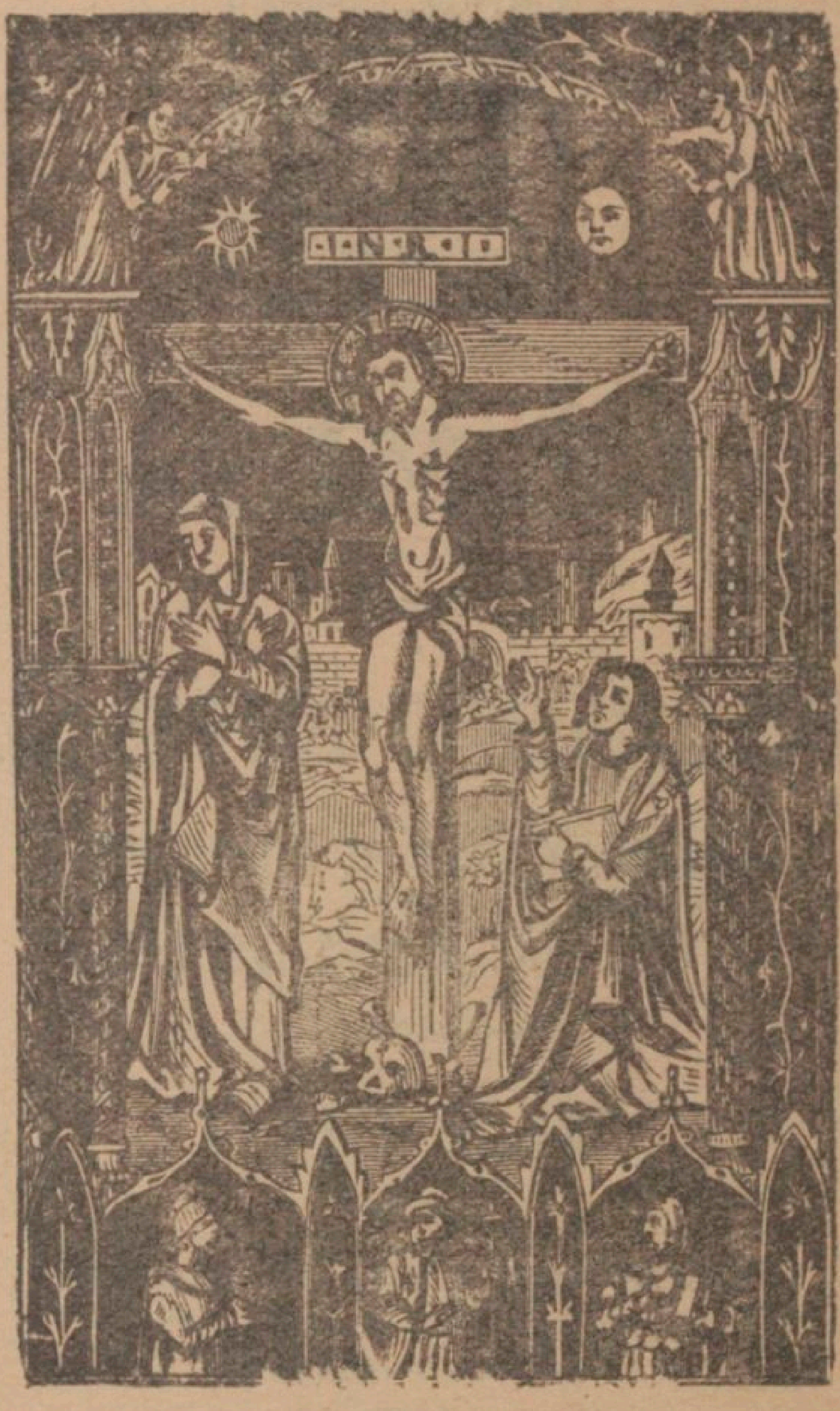
(Votre Messe et Votre Vie.)

TÁC GIẢ: **Abbé DUTIL**

BẢN DỊCH

IMPRIMERIE DE LA MISSION
289, rue Paul Blanchy, 289
TANDINH—SAIGON
1937

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
F. I. A. S.
IMPRIMÉS

VOTRE MESSE ET VOTRE VIE

AUTEUR : ABBÉ DUTIL

LỄ MISA

Có liên lạc mật thiết với sự sống thường ngày của chúng ta là thể nào ?

I. — Hãy mộ mến lễ Misa.

Hỡi anh em rất yêu dấu,

Ngày Chúa nhựt, anh em đi xem lễ cho đặng giữ điều luật Hội thánh buộc hết mọi người giáo hữu phải giữ. Nhưng, tiếc thay ! có kẻ đi xem lễ, là đi vì có luật buộc, mà trong lòng không ái mộ bao nhiêu. Sở dĩ như thế, là vì « vô tri bất mộ », họ không hiểu lễ Misa là chi ; mà họ không hiểu, cũng vì họ đã không biết « đem cuộc sinh hoạt của họ mà chung đúc vào với lễ Misa ».

Còn sự đã xảy ra trên núi Calavariô ngày thứ sáu chịu nạn, tôi nghĩ nên nói rộng hơn một chút.

Vậy trên cây Thánh giá, Đức Chúa Giêsu chịu chết, thì đã đổ máu ra thật. Vì Chúa đã phải đổ máu mình ra mà chịu chết cho chúng tôi. Trái lại, trong lễ Misa, Chúa không còn chịu chết và đổ máu ra nữa. — Trên cây Thánh giá, Đức Chúa Giêsu đổ máu ra cho đến giọt sau hết ; cũng một trật Người dâng cho Đức Chúa Cha các sự đau đớn và sự chết Người đã chịu vì chúng tôi. Còn trong lễ Misa, Đức Chúa Giêsu dâng cho Đức Chúa Cha các sự khốn khó và sự chết Người đã chịu vì ta xưa, một cách y như chiều ngày thứ sáu, trên núi Calavariô vậy.

Nhưng mà trong lễ Misa ta thấy có điều nầy hơn trong bữa Tiệc ly, hơn cả trên núi Calavariô nữa : là vì ở trên bàn thờ bây giờ, không còn phải một

mình Đức Chúa Giêsu dâng mình cho Đức Chúa Cha, cũng chẳng phải Người chỉ nhờ một mình thầy cả làm lễ mà thôi, mà lại Người nhờ hết mọi kẻ dự lễ mà hiến thân thương tiến Đức Chúa Cha vậy.— Lại nữa, thầy cả và hết các người chầu lễ đồng hiệp với Đức Chúa Giêsu mà dâng chính mình cho Đức Chúa Cha, lại dâng cả sự vui sự cực, dâng cả sinh mạng của mình nữa.

III. — Vậy xưa nay anh em có hiểu như vậy chăng ?

Trước kia anh em cũng biết thế chớ? — nhưng biết, mà anh em có để trí suy cho kỉ chăng ?

Anh em có tỏ rằng : người giáo hữu, mỗi lần đi xem lễ, là mỗi lần chính mình tiến hiến cho Chúa cả sự sống, sự đau đớn và sự chết của Chúa Cứu thế, lại còn dâng chính mình Chúa cứu chuộc cho Đức Chúa Cha nữa.

Anh em có biết rằng : mỗi lần bổn đạo đi xem lễ, là mỗi lần phải dâng sự đau đớn, sự sống, sự chết của Đức Chúa Giêsu cho Đức Chúa Cha, lại dâng cả sự khổ cực riêng mình, với sự khó nhọc làm ăn hằng ngày, sự rán công ra sức, trót sự sống mình, và xin bằng lòng lãnh nhận sự chết trong giờ Chúa định.

Lại nữa, anh em đã hiểu rằng : đi xem lễ Misa không phải như đi xem trò ; bởi vậy dẫu mà các thánh Tông đồ đã được dự tiệc trong Bữa sau hết, đã được xen hàng trong buổi Đức Chúa Giêsu chịu nạn chịu chết : vậy mà các đấng ấy cũng chưa được dự đám một cách mật thiết bằng anh em được dự lễ Misa bây giờ.

Sau hết, anh em có hiểu rằng : Lễ Misa khác nào một tấn tuồng, mà chính anh em là những vai đóng trong tuồng đó ? Vì trong giờ xem lễ không

phải anh em chỉ xem bằng mắt, mà lại có phận sự phải làm, phải cầu nguyện cho đắc lực, và phải thực hành nữa. Vì trong Tấn tuồng lễ Misa, anh em không đến dự để xem không, mà lại đến để đóng một « vai chủ động » nghĩa là người có làm một việc riêng trong tuồng lễ Misa vậy.

IV. — Vậy thì, lễ Misa và anh em có liên lạc với nhau thể nào ?

Coi đó thì thấy ngay cái mối liên lạc của anh em đối với lễ Misa nó chặt chẽ biết bao ! Kìa trên cây Thánh giá xưa chỉ có một mình Đức Chúa Giêsu hiến mình cho Đức Chúa Cha ; mà nay trong lễ Misa, có Đức Chúa Giêsu lại có cả anh em nữa. Vậy thì anh em được dâng chính Đức Chúa Giêsu cho Đức Chúa Cha, sau anh em cũng hiệp làm một cùng của lễ cực thánh ấy mà dâng mình anh em cho Đức Chúa Cha

một thể : là dâng các việc anh em làm mọi ngày, các sự khó anh em chịu trong tuần lễ, công lao gắng sức, các sự đau khổ, sự vui, sự buồn, tắt một lời, anh em dâng trót sự sống mình cho Chúa.

Anh em nên biết rằng : không phải chỉ có nửa giờ trong ngày Chúa nhựt mới là có lễ Misa, để anh em dâng sự chết Đức Chúa Con cho Đức Chúa Cha, và để anh em hiệp với Đức Chúa Giêsu mà dâng mình cho Đức Chúa Cha mà thôi đâu. Lễ Misa phải sống luôn với anh em, cũng như anh em phải sống luôn theo lễ Misa vậy.

Một nửa giờ anh em đã xem lễ, phải có ảnh hưởng không những trong một ngày Chúa nhựt mà lại trong cả tuần sau, lúc nào cũng là lễ Misa cho anh em mãi.

V. — Vì thế, bây giờ anh em có thể nói được rằng : « Chúng tôi cũng dự phần vào đó ».

Tôi xin nói một thí dụ :

Giả như anh em đi xem một việc đại hệ mới xảy ra, anh em có quên ngay đi được không ? Chắc rằng : mấy ngày sau anh em cũng còn phảng phất trong trí não chớ ? Thiên hạ có nhắc lại câu truyện đó, anh em chêm ngay câu : « Tôi cũng ở đó mà về ! »

Mà nếu anh em đã tra tay vào việc ấy nữa, như khi anh em gặp một tai nạn hay một đám cháy nhà, mà chính anh em đã nhảy vào cứu chữa, thì biết anh em còn nhớ lâu và lấy làm cảm động dường nào ! Xem như mấy tay cựu chiến binh, họ đã mấy phen xông pha trên dám chiến trường, nên nay đã về hưu, họ còn nói luôn miệng : « Tôi cũng ra trận về đây. »

Vì nhớ lại rằng : mình đã một phen ra tay trợ giúp việc kia, mình đã đóng một vai trong tấn tuồng nọ, nguyên nhớ lại mà thôi, cũng đủ mà khoái chí vô hồi ! mà tự kiêu được với thiên hạ ! Chẳng những thế, mà về sau, hễ gặp việc gì như thế nữa, lại càng thêm hy vọng bạo gan biết mấy !

Vậy bây giờ anh em đi xem lễ, không những để dự một tấn tuồng, một việc cao trọng thiêng liêng; mà lại đến để diễn tấn tuồng ấy, để thông phần việc trong đó nữa, như tôi sẽ bàn giải ở sau, anh em càng thấy rõ.

Hỡi anh em, những lời Đức Chúa Giêsu nguyện xin trên cây Thánh giá, mà ngày nay thầy cả đọc lại trên bàn thờ, nào không đáng cho anh em nhớ lắm sao ? Sự Đức Chúa Giêsu hiến mình cho Đức Chúa Cha một lần nữa, để mà cầu bàu cho ta, sự đó không đáng cho ta nhớ lắm sao ? không đáng

cho ta để ý suy nghĩ sao ? không đáng cho ta nhớ đi tưởng lại trong cả tuần lễ sao ? nhứt là ta đã suy rằng : lời Đức Chúa Giêsu cầu xin đó, là xin làm một cùng ta, và của lễ dâng đó, không phải chỉ một mình Chúa Giêsu dâng, mà cả ta cũng dâng làm một với Người vậy.

VI. — Lễ Misa và cách ta sinh hoạt thường ngày.

Lễ Misa mà hệ trọng dường ấy, lễ Misa mà có liên lạc với anh em chặt chẻ dường ấy, thì nguyên một lễ anh em xem mỗi tuần một lần. lại không trổ sinh trăm ngàn mỹ quả to tát cho anh em làm sao ?

Vì anh em đã đi xem lễ, anh em đặng thông công trong lễ đó, rồi ra tới Chúa nhựt sau anh em lại đến đó mà xem lễ, thì có lễ nào trong cả tuần lễ ấy, anh em vẫn còn làm những việc không hay, nói những lời bất xứng, còn ưa

xem những cuốn sách nhãm nhí nữa sao ? Lễ nào mà anh em có thể nói làm cùng suy tưởng như người cả đời không đi xem lễ lấy một lần, như người không hề hiệp với Đức Chúa Giêsu mà cầu xin khi nào hết ?

Ừ, giả như anh em chỉ cốt ý đi xem lễ để mà coi như coi tuồng, hoặc trước giờ xem lễ anh em chỉ dọn mình cách lơ láo, rồi khi đã xem lễ đoạn cũng chẳng còn nhớ nhỏm gì nữa, nếu vậy thì không nói làm chi. Nhưng, trái lại, nếu anh em suy rằng : mình là một vai tuồng; mình với tấn tuồng đó, cả hai đã hiệp thành một; suy như vậy thì hẳn anh em sẽ lấy lễ Misa làm điều quan hệ lắm, không sai.

Vậy thì ngày Chúa nhựt anh em đã xem lễ, thì trót tuần sau anh em hãy liệu mà ăn ở thế nào cho hợp với lễ mình đã xem, chẳng khác nào anh em lấy ngày Chúa nhựt làm căn cứ, làm

trung điểm cho cả tuần vậy. Lễ Misa anh em xem ngày Chúa nhựt phải nên như mặt trời chiếu rạng, làm cho cả tuần đặng biến đổi ra khác. Lễ ấy cũng phải nên như một nơi cao nhứt, một chỗ sung yếu hơn cả, và xinh đẹp tốt tươi hơn cả tuần vậy. Sau nữa, lễ Misa anh em xem ngày Chúa nhựt phải làm cho anh em thêm lòng phấn chấn, cùng nên như giây ràng buộc lấy anh em, thúc giục anh em làm việc nghĩa vụ và cầm giữ anh em cho khỏi sai lỗi về sau.

Lễ Misa phải nâng cao anh em lên một độ, phải làm cho anh em tiến thêm một bước trong cuộc sinh hoạt và trong nhân cách nữa. Lễ Misa còn phải phụ lực cho anh em đặng nên người giáo hữu đạo đức thêm, làm vị tông đồ nhiệt thành hơn nữa vậy.

VII. – Những lễ nhạc trong mùa lễ.

Thật ra, lễ Misa là một công cuộc hiển hiện trước mắt, có thật bề ngoài, mà anh em phải thông công, phải cộng tác vào đó.

Lễ Misa cũng như một tấn kịch, diễn hết hồi nầy đến cảnh khác, mà vai tuồng là Đức Chúa Giêsu với anh em ; các giáo nhơn chầu lễ mỗi người cũng đóng một vai trong tuồng như anh em vậy ; còn thầy cả thì đóng cả vai Đức Chúa Giêsu cả vai người giáo hữu, vì người vừa thế vai anh em, vừa thế vai Đức Chúa Giêsu nữa. Cũng như các tấn tuồng khác thường diễn ra trên sân khấu thể nào, thì tấn tuồng Lễ Misa cũng diễn ra trên bàn thờ như vậy. Nọ bàn thờ cao vọi tựa sân trò, ai cũng thấy rõ, cũng hiểu đặng những trò diễn ra trên đó. Còn xung quanh bàn thờ thì có các vai tuồng, khác nào trên sân khấu vậy. Vai trò mà mắt ta thấy đặng

là thầy cả, kẻ giúp lễ và anh em ; còn một vai mắt thấy không đặng, lại nhằm là vai chính, đó là Chúa Giêsu yêu dấu của chúng ta vậy.

Thầy cả thì nói và làm thế cho anh em, ngài là một vai tuồng đúng cách : vì đang khi ngài phô diễn bề ngoài thể nào, thì bề trong ngài cũng có những tâm tình hệt như vậy nữa. Phần anh em, cũng phải đóng vai với thầy cả, ngài làm chi thì anh em làm theo in thế, anh em phải chăm ngó và đem lòng đi kèm một bên ngài luôn. Lại đưa mắt đi theo ngài thì chưa đủ, còn phải đọc các lời người đọc nữa mới là trọn.

Vậy thì anh em đã hiểu rằng, muốn xem lễ nên phải liệu đứng ở nơi nào cho thấy thầy cả và thấy bàn thờ đặng, rồi cũng phải có một cuốn sách nữa.

Phải có sách để hiểu đặng các việc thầy cả làm và để hiểu đặng nghĩa bóng hoặc hiểu qua bởi các việc ấy là thể nào.

Phải có sách cho đặng theo lời thầy cả đọc, mà muốn được vậy, phải có một cuốn sách tử tế rõ ràng, hoàn bị, lại có lời giải từng điều, vì có kinh thầy cả đọc luôn trong mọi lễ không đổi, kêu là «Ordinarium Missæ» lại cũng có kinh thay đổi tùy lễ, kêu là «Proprium».

VIII.— Một tuồng có bốn hợp.

Lễ mà anh em đi xem đó, khi thì trông lên bàn thờ, khi thì ngó vô sách cầm trong tay, mà nói tắt là lễ anh em cùng làm với thầy cả, thì lễ ấy thành bỡi những phần nào ?

Lễ Misa đó thành bỡi nhiều phần, cũng in thể một tấn tuồng thành bỡi nhiều hợp (actes) vậy. Có thể chia ra làm 4 phần chính.

Phần I : Từ đầu lễ đến hết kinh « Credo » gọi là phần « Đầu lễ », cũng kêu là « lễ chầu nhưng» — vì trong mấy thế kỷ đầu, Hội thánh kêu những người đang

học đạo dọn mình chịu phép Rửa tội là «chầu nhưng» (catéchumènes): ngày nay cũng kêu những người lớn đang dọn mình chịu phép Rửa tội là « chầu nhưng », ví dụ trong các Địa phận truyền giáo. — Vậy đời xưa, kẻ « chầu nhưng » ấy chỉ được dự một phần « Đầu lễ » mà thôi. Trong phần nầy có các lời nguyện, bài thánh thơ và bài Phúc âm ; là một phần ít quan hệ hơn ba phần sau.

Phần II : Từ « Credo » đoạn đến « Sanctus », kêu là phần « Dâng của lễ » — Offertorium — Trong phần nầy thầy cả dâng bánh rượu để truyền phép Mình cùng Máu thánh Đức Chúa Giêsu, cũng một trật người biến mình cho Thiên Chúa làm một với sự sống con chiên bổn đạo. Đã rằng : « Dâng sự sống con chiên bổn đạo », thành ra cả sự sống của anh em vào đó nữa vậy.

BIBLIOTHÈQUE R.E. IMPRIMÉS

Phần III : Từ «Sanctus» đến «Pater», đó là phần Truyền phép Mình Thánh — Consécration — chính là lúc Đức Chúa Giêsu xuống ngự trên bàn thờ thật sự, là buổi quan trọng hơn cả trong mùa lễ.

Phần IV : Từ « Pater » đến hết lễ, kêu là phần « chịu lễ » — Communion — Theo ý Hội thánh, đi xem lễ mà chịu lễ nữa, mới kể là thật xem lễ nên.

Bây giờ xin nói riêng từng phần cho kỹ hơn.

PHẦN THỨ NHỨT

Đầu lễ.

1°— Xin Chúa tha thứ và nhờ lời cầu xin.

Hồi nẫy, lúc khởi sự làm lễ, anh em có thấy thầy cả để chén thánh trên bàn thờ, song ngài chưa dám đứng lại trên đó, một bước xuống cấp dưới bàn thờ, anh em thấy không ? Rồi ở dưới cấp có sẵn chú giúp lễ, chú quì đó thay cho anh em mà đọc các kinh với thầy cả, cầu xin Chúa nhân lành mở lượng khoan dong tha thứ tội lỗi ta.

Thầy cả và chú giúp lễ mỗi người đọc một câu, câu nào cũng đầy lòng khiêm nhượng, cũng tràn dạ cậy trông ; đọc hết bài thánh vịnh « Judica me » đoạn, thì cả thầy, cả chú, đổi nhau mà đọc kinh « cáo mình » (Confiteor) — chú giúp lễ khi đọc kinh đó, thì đọc cho mình, mà cũng có ý đọc thế cho anh em nữa ; chú ấy xin Chúa tha tội

cho mình, lại xin tha tội cho anh em nữa đó.

Còn anh em thì sao ? — anh em xin Chúa tha những gì ? Bây giờ anh em nghĩ lại xem trong cả tuần vừa rồi, lương tâm có tránh đặng điều chi không ? — có thấy lỗi điều chi không ? hoặc có thấy lỗi nặng nào chăng ? — Anh em hãy xét mình xem cả tuần vừa qua, đã giữ đạo thể nào ? đã làm việc tông đồ thế nào nữa. Tôi nói giữ đạo, rồi thêm việc tông đồ, là nghĩa lý lắm, vì chưng đi đạo mà không có việc tông đồ kèm theo, thì chưa phải là thật có đạo vậy. Anh em lại xét xem có giữ đúng luật riêng mỗi người trong anh em đã dốc lòng giữ theo đấng bực mình chăng ? Các việc lành phước đức anh em làm có thật là phương thế để nuôi dưỡng sự sống bề trong chăng ? Trong nội tuần, anh em đã làm những việc chi cho Chúa Kirixitô ? — từ Chúa

nhựt trước đến nay, đã làm những việc tông đồ nào ???....

Introitus... Kyrie và Gloria đoạn, thì thầy cả đọc «lời nguyện» — Orationes — thay cho anh em, người xin Chúa ban ơn cho Hội thánh, và xin riêng cho anh em hết thảy được mọi ơn cần kíp trong bậc mình. Anh em hãy rán sức hiểu các lời nguyện đó, rồi cũng gắng công ăn ở như lời đã xin ; các lời nguyện ấy thì vô số, lại nghĩa lý thâm trầm ; thâm trầm mà xứng với «Đạo công giáo» — Catholique ; — anh em mở Oratio nào cũng thấy như vậy, nhứt là các Orationes ngày Chúa nhựt. Lúc nầy anh em tự nghĩ xem : có năng cầu nguyện cho giáo hội chăng ? — có cầu cho sự đạo trong nước Annam được mau tấn tới và cho cả hoàn cầu được thịnh sự chăng ? — Có cầu nguyện cho việc « Công giáo tiếng hành » (l'action catholique) chăng ? — Có

xin Đức Chúa Giêsu xuống ơn cho anh em đặng làm việc tông đồ, xứng đáng người giáo hữu có lòng tín phục chăng ?...

2° — Ta hãy học và tin.

Trước khi Đức Chúa Giêsu chịu nạn chịu chết chuộc tội thiên hạ, thì từ máng cỏ cho đến cây Thánh giá, Chúa những giảng giải dạy dỗ liên. Nên chi ta phải học đòi, lại phải nghe và xem Đức Chúa Giêsu đã ăn ở thế nào cho được bắt chước.

Các lời ấy ngày nay còn trử trong bài thơ và bài Evang ; thành ra chúng ta cũng đặng học đòi cùng Chúa, khác nào đặng đứng trước mặt Chúa mà nghe lời vàng Người giáo huấn. Các lời quí báu ấy mọi người theo môn Đức Chúa Giêsu điều phải rành, nhứt là anh em là kẻ phải làm cho các kẻ ở xung quanh mình đặng biết và mến Chúa

Kirixitô, nên anh em càng phải nhờ Evang mà nghiền ngẫm cho làu cái lý thuyết Chúa dạy trong Phúc âm vậy. Bỡi đó, anh em cũng nên tự vấn xem có năng mở quyển Evang mà coi và ngẫm nghĩ cho chí lý, cho thấu đáo chăng ?

Anh em đã nghe hai bài « sách thánh » — là bài thơ và bài Evang — thì lòng đã đặng phấn chấn can đảm ; bây giờ tới « Credo », thì anh em hãy giục lòng tin cho mạnh mẽ. Hãy suy rằng : những câu trong kinh «Tin kính» phải động cập cho tới cách sinh hoạt của anh em. Lại suy rằng : nhờ anh em mà ngọn đèn đức tin lần hồi phải đem sự sáng và sự hạnh phúc cho các người vô-chủ-nghĩa, cho bọn vô-tín-ngưỡng, là huynh đệ cùng ta hết thảy vậy.

PHẦN THỨ HAI

Offertorium (Dâng của lễ)

1° — Một giọt nước.

Thầy cả đã dọn lòng dọn trí ; một trật đó anh em cũng đã dọn mình với người Bây giờ phải làm chi ? — Phải làm cũng một việc mà tối ngày thứ năm, Đức Chúa Giêsu đã làm trong bữa tiệc ly. Vậy Đức Chúa Giêsu lấy bánh và rượu mà dâng thượng tiến Đức Chúa Cha : thầy cả cũng làm thể ấy, là người để bánh lễ vào trong dĩa bạc, kêu là Patena ; rồi người cũng lấy rượu mà đổ vào chén lễ. Lúc nầy anh em ý tứ mà coi : người đổ rượu rồi cũng đổ thêm một giọt nước vô chén lễ : đó là một việc không thấy Đức Chúa Giêsu làm chiều ngày thứ năm vậy.

Nhưng một giọt nước đó, nghĩa lý vô cùng : nó chỉ cả cuộc đời của anh

em đó ; vì anh em phải thêm sự sống mình vào với sự sống Đức Chúa Giêsu mà dâng tiến làm của tế lễ Đức Chúa Cha.

Pha một giọt nước vào rượu trong chén lễ, đó là hình bóng nhân loại nối hiệp cùng Chúa Kirixitô ; đó cũng là hình bóng linh hồn chúng ta là em, đặng cùng với Đức Chúa Giêsu là anh. kết hiệp khắng khít trong giờ làm lễ.

Xét theo nghĩa bóng, giọt nước pha vào rượu đó, sẽ biến hoá nên Bửu huyết Đức Chúa Giêsu cũng như rượu biến thể ra Máu thánh Người vậy.

Bỡi đó, anh em hãy suy rằng : giọt nước vừa pha vào chén lễ đó, nó chỉ cả cái đời sinh hoạt thường ngày của anh em ; nào là công ăn việc làm mọi ngày, nào những lúc phải gắng công ra sức, lúc lòng dạ thoã vui ; nào là cảnh sinh hoạt trong gia đạo lúc vui lúc buồn ; nào những khi làm việc tông đồ, nào những lúc tận tâm cùng nghĩa

vụ, cùng những khi gặp cảnh cực lực xót xa, hết thảy những cái đó đều phải đem pha vào trong chén thánh kia; để nhờ kết hiệp cùng của lễ Chúa Giêsu, mà được trở nên thiêng liêng như của Chúa; cũng như giọt nước lã pha với rượu mà được hoá nên Máu thánh Người vậy.

Bỡi đó cái sinh mạng của anh em sẽ hoá nên sinh mạng Chúa Cứu thế một cách riêng; mà cái hoan hỉ, cái miễn lực, cùng cái tân toan của anh em, nó sẽ hoá nên cái hỉ hoan, cái miễn lực cùng tân toan của Đức Chúa Giêsu: anh em hãy năng suy điều đó, và ăn ở cho hợp với chân lý đó; như vậy, hẳn anh em sẽ yêu thích lễ Misa; rồi ra, cứ mỗi ngày chúa nhựt, hễ đến giờ Offertorium, thì anh em lại đem giốc đổ trót cả sinh mạng anh em vào sự sống Đức Chúa Giêsu làm một với giọt nước lã, rồi cái sinh mạng đó sẽ hoá ra thuần thần vậy.

Nhưng bấy nhiêu chưa đủ: anh em lại còn phải đem cái sinh mạng, cái miễn lực của cả mọi người đồng loại, bất kỳ lương giáo, mà đổ cả vào chén lễ, thượng tiến Chúa chí tôn, hầu cho cái đời của họ may ra mà cũng được cái phúc hoả thiêng liêng nữa đó.

Thật ra, trong cả mùa lễ, lúc nào ta cũng phải đem cặp mắt vô hình, mà ngó đến một lũ đông dân, có đàn ông, có đàn bà, có cả con nít, mà cả đoàn lũ đó những cặm cụi làm ăn, những khổ cực trăm đàng, rồi ra một ngày kia qui tam xích thổ, Chúa là ai không biết. Hãy nghĩ đến bọn lao động, cùng những người vì nạn thất nghiệp mà không công ăn việc làm; hạng nầy còn cùng khổ biết mấy! Hãy nghĩ đến những người ăn khổ, mặc hèn, lang thang đầu đường xó chợ, cùng những kẻ bịnh hoạn, những người mồ côi. Hãy nghĩ tới những dân tộc mà ngày

giờ nầy đây đang bị cướp bóc, giặc giã, cùng chết đói nữa,

Trong nội giây phút, anh em hãy tưởng tượng như thấy rõ ràng cả và nhân loại đang bị đau đớn, hằng ngày có biết bao người phải bỏ mạng sống, cùng muôn vàn người đã xác đau lòng xót, mà hồn lại càng cực hơn.

Than ôi ! những người đó là anh em ta, cũng được Chúa Kirixitô cứu chuộc như ta ; song họ đã lợi dụng cái đau khổ ấy mà làm chi ? tiếc thay ! họ thấy mình những đau đau khổ khổ, mà lại chịu cực luống công ; thấy mình lâm phận rủi, mà không biết đem con mắt tinh thần nhìn cái kho tàn giấu ẩn trong đó ; hay có thấy nữa, thì lại nhắm mắt làm ngơ. Chao ôi ! đã là người, sao cho khỏi khổ. Thế mà họ để cái khổ đó ra vô ích ; hoặc chỉ cố sức tìm cho được chút danh lợi, chút vui sướng, chút tiền tài, làm cho thân mình đã đau lại càng thêm cực.

Nầy, hỡi anh em, những nỗi đau khổ mà nhân loại phải ghé vai vác lấy mọi ngày, để cứu lấy thân mình, lo bề tấn phát, và mua lấy hạnh phúc thật ; thế mà người ta không biết lợi dụng, khiến cho mình phải cực mà cực không, chớ không phải cực mà có lợi : thì chính mình anh em đây phải thu hoạch cả lấy, hợp nó lại cùng sự đau đớn Chúa Giêsu, dâng lên trước nhan Thiên Chúa, để nó đặng hoá thiêng, mà thật là siêu nhiên, có thể dùng mà mua chuộc lấy đời vậy.

Lại những kẻ đã không biết hiến sự sống mình cùng những đau khổ tân toan mình cho Chúa, thì anh em hãy làm thế cho họ ; để cho sự sống sự cực của họ đặng hợp nhất cùng sự sống sự cực Đức Chúa Giêsu là dấng xưa kia chẳng những dã chung một số phận nhọc nhằn đau đớn như họ, lại còn phú mình chịu chết cho họ nữa vậy.

2° — Dâng sự sống ta.

Thầy cả dâng bánh rượu cầu cho muôn dân, nhất là cầu cho giáo nhơn là anh em một nhà với ta đặng rồi. Vậy anh em hãy lấy lòng sống sắng, khoan thai chẫm rải mà cầu nguyện theo với thầy cả trong kinh người đọc, chữ đầu là «In spiritu humilitatis». Các lời trong kinh ấy đều có nghĩa hiến sinh mạng của anh em và của mọi người cho Chúa. Có thể giải rộng ra thể nầy :

« Lạy Đức Chúa Trời là Cha chúng tôi, chúng tôi vừa dâng bánh rượu để truyền phép Mình cùng Máu thánh Đức Chúa Giêsu, bây giờ chúng tôi lại xin dâng mình cho Chúa, — *biểu dạng giọt nước dâng lẫn với rượu*. — Chúng tôi cũng dâng cả sinh mạng chúng tôi làm một với sự chúng tôi khó nhọc làm ăn ; chúng tôi dâng cả sự vui sự cực và sự gắng công ra sức. Chúng tôi xin Chúa khấng nhậm lấy cửa lễ chúng tôi dâng,

tức là « *cuộc sinh hoạt thường ngày* » :
Xin Chúa hãy hiệp sự sống chúng tôi làm một với sự sống Đức Chúa Giêsu trên cây thánh giá, để cho nó đặng nên thiêng liêng thanh sạch vậy. »

Bấy giờ thầy cả hình như muốn nhắc cho anh em nhớ rằng : không phải một mình người làm lễ, song thật sự cả anh em cũng làm lễ, anh em cũng là một vai trong « tuồng » thánh ấy nữa, thì người trở mặt ra, đọc rõ ràng rằng : « Orate, Fratres. » nghĩa là : « Hỡi anh em, hãy cầu xin cho của lễ tôi và anh em dâng, đặng đẹp lòng Đức Chúa Trời là Cha phép tắc vô cùng. »

Đó rồi tới « Præfatio » là một ca vịnh ngợi khen Thiên Chúa. Trong kinh đó ta hẫy nhơn danh mình cùng mọi người, rập ràng cùng tiếng muôn loài dưới càng khôn, mà hát mừng ca ngợi Chúa Ba ngôi, nhứt là ngợi khen Đấng sinh thành cứu chuộc chúng ta.

« Lạy Chúa, cám ơn Chúa mãi mãi đời đời, đội ơn Chúa ở khắp mọi nơi, đó là đều thật xứng đáng lại công bình, đã có lý lại có ích cho phần rỗi chúng tôi.» Đọc mấy lời đó, anh em hãy tưởng như câu ấy chỉ rằng : « Lạy Chúa là Đấng cầm giữ sinh mạng muôn loài, là Chúa các sinh mạng của chúng con ; lạy Chúa, đội ơn Chúa đã ban cho chúng con một cảnh trời đất xinh đẹp ; có cỏ hoa, sông núi, lại có mặt trời ; Chúa lại cho chúng con sinh làm người có đạo, cho chúng con đặng ơn thánh sủng ; bởi đó, lại được chính Chúa làm của riêng chúng con nữa ; Chúa đã cho chúng con đặng biết Chúa, đặng yêu mến Chúa ; vậy chúng con xin đội ơn Chúa vì hết mọi sự Chúa đã làm ở nơi chúng con cho chúng con đặng nhờ ! »

PHẦN THỨ BA

Buổi Truyền phép

1° — Lời cầu xin chung.

Trên tháp, chuông la inh ỏi. Nó la mà bảo anh em hãy chú ý đến một phần lễ quan trọng hơn cả, bắt đầu từ Canon. Tiếng «canon» là tiếng Hi-lạp, có nghĩa là *qui-cũ, luật-lệ ;* dùng mà chỉ một phần cốt yếu nhứt cả mùa lễ ; phần ấy cứ một mực, không thay đổi như các phần khác. Các kinh đọc trong Canon, đã ngót 18 thế kỷ nay không thay đổi một chữ. Thành ra đã bấy nhiêu đời mà hằng ngàn vạn thầy cả cứ đọc đi đọc lại hoài.

Vừa nghe chuông mọi người quì gối. Nầy là buổi cầu nguyện theo nghĩa chữ «Công giáo» (Catholique), nghĩa là một lời cầu nguyện hòa rập trong cả Hội thánh ở khắp năm châu : kể từ thành San-Francisco bên châu Mỹ, trải qua

nước Pháp, nước Đức, nước Nga, cho tới Nhật bổn. Lúc nầy anh em hãy nhớ cầu nguyện cho mọi người giáo hữu ở rải rác khắp mặt địa cầu,— anh em hãy lấy mình làm vinh hạnh vì được hiệp cùng hết mọi người có đạo làm thành một gia đình rộng lớn đông đúc như thế.— Hãy cầu cho Đức Giáo Hoàng, vì người phải ghé vai nhận một trách nhiệm thật là nặng nề. — Hãy cầu cho Hội thánh đặng hiệp nhứt và thái bình. — Hãy cầu cho Đức Giám mục địa phận và các thầy cả, nhất là cho đấng đang làm lễ với anh em đó. Anh em hãy suy : thầy cả đó cũng nhớ cầu cho anh em ; lại hết các thầy cả khắp thế gian, tính được chừng 35 vạn đấng, trong giờ các đấng ấy làm lễ trong ngày hôm nay, lúc mà các đấng phú thác cho Chúa mọi kẻ đồng tin như nhau, thì cũng cầu cho anh em nữa, anh em có hay suy đến điều đó chăng ?

Trong trót mùa lễ, nhứt lúc nầy anh em phải có cái lòng thật là chung, cái lòng minh mông như trời biển, đâu cần là giúp ngay, đâu khổ là cứu liền.

Tuy vậy, không ngăn trở anh em cầu nguyện cho những chỗ tâm phúc quen thuộc cách riêng : nên chi lúc ấy là buổi anh em cầu nguyện cho cha mẹ họ hàng, cho các kẻ tình nghĩa, như gia đình bằng hữu, ân nhân, làng xóm và các kẻ anh em biết là túng cực.

Hãy cầu nguyện cho các kẻ anh em yêu mến, cho các người anh em ít yêu hơn, và cho cả các chỗ anh em nỗ yêu chi hết... Hãy cầu cho các kẻ thù nghịch với ta, dầu là kẻ thù ta biết rỗ, hay là các kẻ thù ngầm cũng vậy.

Trong lúc đó, có 2 ý chính anh em không nên quên : một là *cầu riêng cho chính mình anh em*. Mà phải cầu xin những gì cho mình ? Trong tuần vừa qua, anh em có dự trước những đều

phải xin chăng ? sáng hôm Chúa nhựt anh em đi xem lễ, *lễ riêng của anh em*, có xét xem phải cầu xin ơn nào cần hơn cho mình chăng ? Thiếu gì : nào là ơn để chống trả cơn cám dỗ nọ, lánh dịp tội kia ; nào ơn để biết cầu nguyện nên ; hoặc ơn để thấu hiểu cái tuyệt ý của người có đạo, v. v.

Còn ý thứ hai, là cầu nguyện cho các kẻ có ảnh hưởng bởi anh em mà ra. Anh em nên biết rằng : những linh hồn ấy có được phẩm giá trước mặt thiên hạ, có được giá trị trước nhan Thiên Chúa cách nào, cũng là bởi bắt chước lời ăn tiếng nói cùng việc làm của anh em, nhứt là đặng nhờ lời anh em cầu thay nguyện giúp cho họ vậy.

Cũng hãy nhớ cầu cho những kẻ có liên lạc cách nào cùng ta, như bạn đồng học, đồng sự, bạn thợ một xưởng một trại với ta ; người làm công cùng thợ thuyền làm trong nhà ta ; cũng

chớ quên cầu cho con cái Đức Chúa Trời đã phú thác cho ta coi sóc dưỡng nuôi, vân vân.

Lại nhớ cầu cho dân ngoại giáo, cho họ đặng nhờ ánh sáng đức tin, mà qui hoá cho đặng phước thật. Sau nữa, hãy cầu cho chính mình anh em đặng nên ngọn đèn chiếu tỏ, và đặng làm việc tông đồ trong bậc anh em. Hãy cố công trở nên một người giáo hữu nhiệt thành đúng cách. Hãy tự vấn, coi có phải ta chỉ muốn truyền giáo cho mấy người ở xung quanh ta làm đủ, cùng lắm là cho người trong khoảng đất ta ở, hay bất quá là cho cả vùng ấy mà thôi chăng. Nhưng nên biết rằng : phàm đã làm người « Công giáo », tất nhiên phải vận động cho đạo thánh mình chiếu rạng chẳng những trong cả Địa phận, trong cả quê hương, mà lại trong cả thế giới nữa mới nghe. Vậy anh em có nghĩ như thế chăng ???

2° — *Tin thật có Chúa ngự trên bàn thờ.*

Đến giờ Truyền phép.

Thầy cả cử chỉ và đọc « lời mô » (forma) như Đức Chúa Giêsu đã làm và đọc tối ngày thứ năm, mà hoàn tất cũng một sự mầu nhiệm như Đức Chúa Giêsu đã làm xưa.

Tới đây, ta đã đến giữa mùa lễ. Một buổi rất trọng trong giờ tế lễ ; là buổi Chúa chúng ta hiến thân thượng tiến Đức Chúa Cha cho cả và đoàn anh em đặng nhờ.

Trong một khoảnh khắc quan hệ nầy, Đức Chúa Giêsu lấy Thánh thể và Bửu huyết Người đã phải hao mòn vì ta, lấy quả tim Người đã phải rũ liệt vì ta, lấy giờ hấp hối cực nạn, lấy sự chết rất cay đắng mà tiến hiến làm của tế lễ Đức Chúa Cha. Một giây nữa, Người dâng sự thương khó và sự khốn nạn Người đã phải chịu ; song không

phải như phần nhiều người đã chịu vì ham hố, vì tìm vui, vì cầu lợi, cũng không phải rằng cưỡng bách mà chịu, chịu vì cực chẳng đã, hay lại làm lơ không muốn hiểu cho ra cái nghĩa đau khổ ; song le Người đã chịu để cho cái giá trị vô cùng đặng nhập vào sự « cay đắng » của Người, mà bồi thường cho sự đau khổ loài người, là một món rất to mà loài người không biết lợi dụng, thành ra để nó phải hư nát tan tành mà phí đi vô ích.

Một giây nữa, Đức Chúa Giêsu ngự xuống trên bàn thờ cũng như xưa kia nằm trên thánh giá, chỉ khác một sự là rày ở trên bàn thờ, Chúa không còn chịu nạn chịu chết, song Người chỉ dâng tiến sự ấy cho Đức Chúa Cha như xưa đã dâng trên núi Calavariô, để mà thượng tiến trước nhan Chúa chí tôn, làm giá cứu chuộc phạt tạ cho con em loài người, vì các sự lành nó đã bỏ, và vì những sự dữ nó đã làm.

Đã nói rằng : Đức Chúa Giêsu ngự xuống trên bàn thờ, dâng mình làm của tế lễ thay cho loài người, mà trong loài người đó, Đức Chúa Giêsu đã hiến mình thay cho anh em cách riêng, vì anh em là kẻ dự cuộc lễ nầy ; bởi vậy anh em phải hiệp cùng thầy cả mà dâng mình Đức Chúa Giêsu đã rồi, lại còn phải hiệp với Đức Chúa Giêsu mà dâng mình anh em nữa.

Một giây nữa, Đức Chúa Giêsu hiện xuống thật sự trên bàn thờ, anh em hãy suy tỏ điều ấy ! hãy giục lòng tin cho mạnh.

Hostia kia, vừa rồi hãy còn là miếng bánh, mà rồi đây lại sắp hoá ra một người : Người ấy lại là chính Chúa Cứu chuộc của ta chúc : anh em hãy cầm trí mà suy ! vì đó là một công việc vĩ đại nhứt trong đời mà ta có thể thấy đặng vậy. Nhưng chẳng những mắt được xem, mà lại được dự phần và

đồng lao cộng tác vào đó nữa. Thật hạnh phước thay ! vì được đồng lao cộng tác như vậy, nên chi ta mới có cái ảnh hưởng sâu xa đến cả một tuần lễ, đến trót cả một đời người nữa vậy.

Anh em đã được mắt thấy, lại ý hiệp tâm đồng cùng thầy cả, muốn cho bánh rượu nầy biến thể ra xác và Máu thánh Đức Chúa Giêsu Kirixitô, thế thì sao anh em không muốn «Truyền phép» (consacrer) trên cả sinh mạng anh em nữa, nghĩa biến thể sự sống thuần nhân ra sự sống thuần thần nữa ? Có lẽ nào cái cách sinh hoạt của ta quá ư là tầm thường, quá ư đê hạ, quá ư kém hèn như thế, mà ta lại không muốn cho nó đổi phăng ra « thiêng liêng » sao ?

Trong hình bánh hình rượu nầy, có thật Đức Chúa Giêsu ở đó. Mà trong chính mình anh em cũng có Đức Chúa Giêsu sống động trong đó nữa. Tuy

cách Người ở hai nơi đó khác nhau, song thật thì từ ngày anh em chịu phép Rửa tội, nếu anh em giữ ơn nghĩa cùng Chúa thì Người cũng ngự trong mình anh em như trong hình bánh vậy. Người trú ẩn ở trong anh em, cũng như Người giấu mình trong phép Thánh thể nầy vậy. Ô ! Vậy thì ta hãy ăn ở sao cho thiên hạ nhìn thấy Chúa ở nơi mình ta ; hãy làm sao cho người ta thấy ta, liền biết có Chúa ở đó ; và hãy dùng lời lành, gương tốt cùng lòng thương yêu mà tỏ Đức Chúa Giêsu cho người ta, cũng như thầy cả sắp đưa Mình thánh cho bổn đạo đang chực đợi được chịu lấy vậy.

Kìa, bây giờ đã có thật Đức Chúa Giêsu ở trước mặt thầy cả rồi ! Ngài giơ tay vạch nhiều hình thánh giá, để nhắc lại xưa Chúa đã chịu đóng đinh, tứ chi cùng thân thể Người phải treo trên thánh giá, mà Máu thánh Người

cuộn cuộn tuôn xuống như mưa. Thầy cả lại bái quì nhiều lần, để tỏ lòng người hết dạ tôn khâm sùng bái.

Đức Chúa Giêsu mới ngự xuống đó : anh em hãy cầm trí cầu nguyện ráo riết hơn ! Trong giây phút vắn vỏi nầy, Đức Chúa Giêsu cầu xin kêu van cùng Đức Chúa Cha một cách nóng nảy thiết tha vô cùng ; nên chi anh em cũng phải hết lòng hiệp dạ mà cầu nguyện với Người nữa.

Lúc ấy Đức Chúa Giêsu nhắc lại cho Đức Chúa Cha nhớ rằng : đã một phen Người hiến thân liều mạng chịu chết cho ta ; rày lại còn yêu dấu ta rất mực, nên lại dâng các sự ấy cho Đức Chúa Cha, và mọi giây phút Người còn cầu xin cho ta mãi mãi vô cùng.

Còn ta, ta hãy làm cũng một việc đã làm trong buổi « dâng của lễ » (Offertorium) là lục xét lương tâm, kiếm xem có cái gì dâng được thì dâng. Vậy

trong cách sinh hoạt ta đã hiệp với Đức Chúa Giêsu là sự sống kẻ có đạo thì đã gắng công thể nào ? đã tế lễ những gì cho Chúa ? Đã có dấu tấn tới thể nào ? Có được gì thì đưa lên mà dâng đi !

Trong câu kết phần Canon, thầy cả xin Đức Chúa Con làm cho danh Đức Chúa Cha đặng danh vọng hiển vinh. Vậy, cách ta ăn ở có làm rạng danh Chúa không ? Chúa có lấy làm thoã mãn vì đặng kể ta vào số các con cái Người chăng ? Ta có thật là tông đồ Chúa chăng ? Từ nay sắp đi, ta có sẵn lòng làm thêm việc gì mà dâng cho Chúa nữa không ?

3° — Nhớ đến kẻ chết.

Truyền phép thánh thể đoạn, khỏi mấy phút, thầy cả cầu nguyện cho các kẻ đã qua đời khắp thế gian. Những linh hồn đó hết thảy là anh em một nhà với ta vậy. Thầy cả tâu xin Đức

Chúa Giêsu ngự trong thánh thể rằng: « Lạy Chúa đang có mặt đây, xin cầu cho các kẻ đã quá vãng là anh em chúng tôi hết thảy. » Lời ấy thầy cả kêu xin cùng Chúa đang có mặt đó, nhưng cũng nói được rằng: thầy cả nói vậy là ý cũng giục anh em hết thảy cầu cho kẻ chết nữa. Nên chi anh em hãy nghĩ tới các người đã mạng một, hoặc người trong gia quyến anh em, hoặc người thuộc gia đình chung cả nhân loại. Hãy nhớ đến 10 triệu sinh linh đã tử trận; nhớ đến những kẻ đã bỏ mạng vì những thiên tai địa hoạ mới xảy ra; cùng những người phải chết đang khi làm việc bổn phận, đang buổi hi sinh vì nhân loại, hoặc những đấng đang hăm hở truyền giáo cho anh em đồng loại, v.v. như bọn hoa tiêu, thợ đào mỏ, ông thầy thuốc, cha Dòng sai, các bà phước, v.v. Kìa anh em hãy nhớ đến số *35 vạn lẽ* các thầy cả làm

nội ngày hôm nay, mà cầu cho mỗi một linh hồn đã chết trong ơn nghĩa, mà hẫy còn đang chịu luyện lọc đền bồi ở chốn luyện hình. Hẫy cầu cho các kẻ ở xung quanh ta sẽ chết nội năm nay. Hẫy cầu cho mười bốn vạn người đang hấp hối và ngay hôm nay sẽ thở hơi sau hết mà bước vào cuộc đời đời. Hẫy cầu nguyện cách riêng cho những kẻ phải lịnh Chúa đến bất ưng, giật mất sự sống đang lúc không ngờ ; cho những linh hồn nặng nợ trả lâu, và các linh hồn mồ côi phải bỏ một xó, vò võ một thân, không người thương xót....

PHẦN THỨ BỐN

Rước Lễ. (Communio)

1° — Lạy Cha chúng tôi....

Thầy cả bắt đầu đọc kinh «Lạy Cha » là một kinh tuyệt hảo, chính Đức Chúa Giêsu đã lập mà dạy ta cầu xin; anh em đã thuộc làu đi rồi, chỉ còn phải đồng thanh với thầy cả, mắt trong vào Thánh thể như người mà đọc theo. Đang lúc miệng đọc, thì lòng ý phải chăm chỉ nguyện theo mỗi câu : hãy chỉ mỗi lời xin vào các sự cần thiết riêng của anh em, xin cho anh em đặng trọn niềm giữ đạo, hành vụ tông đồ, v. v.

« *Xin vâng ý Cha...* » ai xin vâng? thưa : anh em xin vâng. Vậy thì mỗi người trong anh em phải thi hành ý Chúa đã định về mình. Anh em có làm như vậy chăng? Chúa muốn anh em làm gì, anh em đã biết rồi, mà tiếng lương tâm cũng mách bảo cho anh em hay,

nếu anh em còn trẻ người non dạ, thì đã có cha mẹ cùng thầy dạy dẫn bảo cho. Thế thì anh em đã thi hành ý Chúa chưa ?

Xin Chúa ban lương thực nuôi xác. Hiện thời, không thiếu những con nít bỏ hoang, người khó nghèo cũng không phải ít, còn hạng người không công việc thì vô kể ; các kẻ ấy không cơm ăn áo mặc, cũng nỗ được nhờ ai trợ cấp. Nên anh em hãy xin Chúa ban của ăn áo mặc cho họ. Hãy nhớ lại điều luật Chúa đã phán xưa : « Mầy phải khó nhọc tất tưởi, lã chã mồ hôi mới có của nuôi thân. » Phải rồi, câu phương ngôn cũng bảo : « *tay làm hàm nhai.* » nhưng gặp thời buổi việc làm không có ; nên chi tay phải quay, thì hàm cũng trễ.

Rồi anh em cũng phải xin của nuôi linh hồn, là xin Chúa ban ơn nghĩa, là chính cái giúp cho anh em gánh nỗi những nỗi đau khổ ở đời vậy.

2° — *Rước Lễ.*

Thầy cả vẽ Hostia thánh ra làm hai, bẻ một miếng nhỏ bỏ trong chén lễ. Một phần nhỏ ấy cũng làm bằng lúa mì, mà các Hostia để bổn đạo chịu lễ cũng bằng lúa mì nữa. Nếu hôm nay anh em cũng rước lễ, thì anh em cũng rước Hostia thấu bằng bột mì nữa vậy. Đó là hình bóng mỉa mai, chỉ mọi người là huynh đệ của Đức Chúa Giêsu, nên phải cùng nhau tâm đồng ý hiệp ; nhứt là các kẻ Đức Chúa Giêsu đã kêu mời đến dự tiệc Mình thánh Người, lại càng phải chú trọng đều đó hơn nữa.

Trong thời buổi đương kim, đâu đó đều ra ý lo đến cuộc sinh tồn xã hội và mưu cho cuộc tiến-bộ vạn-dân (la vie sociale et l'effort international), thế tất nghe câu : « Tứ hải giai huynh đệ » tưởng cũng là hợp thời lắm chớ ?

Louis Bertrand tiên sanh, thuộc hội Hàn lâm Pháp, có viết rằng :

« Đêm lễ Sinh nhựt, trong một góc nhà thờ các cha Franciscains ở Bethlem, khách du lịch chen chúc nhau, lại quì trên cấp bàn thờ. Lẫn giữa người Đông phương, tôi thấy cả người Tây phương, cả người Hòa lan, người Đức và người Mỹ. Trong chớp mắt đó, tôi cảm động quá, tấm tức thở gần không ra, vì hợp câu : « anh em bốn bể một nhà ». Lúc bấy giờ quả tim tôi như nở bung ra, mà hòa lẫn với quả tim vô hạn của Chúa Cứu thế. Ngó thấy một chỗ không ai quì, tôi chen ngay vào quì với anh em, rồi cũng há rước lễ như mọi người... »

Rủi hoặc trong anh em cũng có kẻ dám coi ơn rước lễ là thường mà ra ý lãnh đạm thờ ơ chăng ? thì những kẻ ấy nên biết rằng : Linh hồn ta phải ăn của ăn ấy mới sống được. Vã lại

chỉ có người đi xem lễ mà rước lễ nữa, mới kể là hiệp trọn với lễ vậy.

Thật ra, muốn cho cả tuần sau đặng ăn ở rập ràng theo lễ Misa và cho một đời sinh hoạt đặng thánh thiện mà giúp ích cho phần rỗi kẻ khác, thì anh em phải ra sức nên giống Đức Chúa Giêsu và thông công những tư cách riêng của Người. Mà muốn đặng tư cách Chúa thông cho, thì phải rước lễ. Rước lễ, rồi sẽ được thông công nhiều tư cách lạ lùng bởi linh hồn Đức Chúa Giêsu mà phát ra, như thể đặng biết hy sinh vì Chúa, vì người đồng loại ; như thể biết mến Chúa yêu người vậy.

Vì thế, hễ không có ngăn trở đích đáng, thì đến ngày Chúa nhựt, anh em hãy lên rước lễ ; giả có rước lễ nhiều lần hơn, nhứt là rước lễ hằng ngày được càng tốt. Phải chi mà những người không quen rước lễ ngày Chúa nhựt, họ hiểu đặng sự rước lễ quan

trọng cho đời họ thế nào, thì có lẽ họ không dám bỏ rước lễ như thế đâu.

Vậy tôi xin hỏi : anh em không cần đến Đức Chúa Giêsu sao ?— Trong tâm hồn anh em, vui buồn có, đau khổ có, lại thêm gắng công hành sự tông đồ nữa ; vậy mà anh em không muốn phú thác hết các sự ấy trong tay Đức Chúa Giêsu sao? Anh em lại chẳng muốn nói đi nói lại cho Người hay rằng : anh em yêu mến Người, trông cậy Người, cậy Người sẽ phù giúp cho anh em được hành vi cử chỉ nên như một tấm gương sáng tỏ, thiên hạ soi chung sao ? anh em đặng kết hiệp cùng Chúa trong lòng như thế, thì cả tuần sẽ đặng tốt đẹp hơn lên biết mấy !

Vậy thì còn gì nữa mà ngại ?

Nói : mình không xứng đáng sao ? — Phải, song anh em hãy biết rằng : thấy mình không xứng đáng rước lễ, đó là chính lẽ giục ta khát khao chịu lễ, vì

rằng : chịu lễ không phải là phần thưởng, song chính là của bổ sức cho khỏe mạnh hơn lên. Đã là của thánh, làm cho mạnh sức linh hồn, thì ta chẳng khá ăn của ấy cho ngon miệng ; cũng không nên kể là của thưởng công gì ai, một hãy ăn cho đặng sống, sống cho có sức mà thật tình hy sinh cho Chúa trót sự sống hằng ngày của ta hằng hợp nhứt với Đức Chúa Giêsu vậy.

Đi rước lễ, cũng không phải như đi dùng đồ tráng miệng hay đồ nước ; song là đi dùng cơm thật sự. Vì từ ngày ta chịu phép Rửa tội về sau, thì Đức Chúa Giêsu hằng sống trong mình ta thật sự, nên bây giờ Đức Chúa Giêsu muốn dùng của ăn nầy mà làm cho sự sống ấy dặng nảy nở ra đó vậy.

Hoặc có kẻ lại chữa mình :

— Nhưng tôi chưa dọn mình !.. Tôi không biết phải dọn mình thế nào !

Xin hỏi: anh chưa dọn mình rước lễ sao? Vậy thì trong tấn tuồng lễ Misa nầy, anh đã đóng một «vai», anh lại đã hiệp với thầy cả mà «diễn» tấn tuồng ấy, thế thì còn muốn gì nữa? còn muốn làm gì hơn nữa mà dọn mình? — anh phải biết: anh không thể ước ao được điều nào, cũng không thể tìm được sự gì cao trọng và trọn lành hơn cho được dọn mình rước lễ, cho bằng chính những kinh Lễ anh lấy lòng sốt sắng chăm chỉ mà đọc vậy. Anh hãy coi: trước khi thầy cả rước lễ, cùng trước khi Đức Chúa Giêsu chia phần thịt máu mình cho môn đệ, thì cũng không thấy đọc thêm kinh gì khác nữa.

Lại mới rồi, anh em đọc kinh « Lạy Cha » anh em có xin Chúa ban của ăn mầu nhiệm cần kíp cho linh hồn anh em đặng sống, như xác cần của nuôi mình: ừ, anh em đã xin, bây giờ

thầy cả và Đức Chúa Giêsu cho như lòng sở nguyện đưa đến đãi anh em, mời anh em lãnh lấy, thì ra anh em lại chối từ, quì yên một xó, ra tuồng khinh bỉ lương thực ấy, như thế có hiệp lẽ chăng ?

Trừ những khi lực bất tùng tâm ; vốn ước ao lắm mà không thể rước lễ được, thì thôi biết sao được ? Lúc ấy anh em đành phải rước lễ thiêng liêng vậy. Rước lễ thiêng liêng là khát khao rước lấy Đức Chúa Giêsu và nói khó cùng Người in thể vừa rước lễ thật sự mà có thật Đức Chúa Giêsu ở trong lòng vậy. Rước lễ rồi, anh em hãy hiệp lòng hiệp ý với các người đã chịu Mình Thánh Chúa hay sẽ chịu Mình Thánh Chúa nội ngày hôm nay, trong cả xứ nầy, trong khắp giải đất Việt-nam ta, và trong khắp tứ phương thiên hạ nữa. Những người được phước trọng nầy như anh em thật đã là

nhiều ; nhưng, than ôi ! hãy còn thua số các kẻ vì mê muội, vì yếu đuối, vì thờ ơ, vì khinh bỉ, mà không thèm đến rước lấy Thánh Thể Chúa Giêsu. Bởi vậy anh em hãy nài xin Đức Chúa Giêsu tăng số các kẻ muốn rước lễ và ưng nghe tiếng ái yêu Người mời gọi !

3° — Cám ơn.

Trong mấy phút cuối lễ nầy, chẳng hạng anh em đã rước lễ hay không, hễ cho rước lễ đoạn, anh em chỉ còn phải cám ơn. Vậy : Hãy cám ơn Đức Chúa Giêsu vì đã phú mình cho anh em trong Phép Bí tích anh em mới chịu ; hãy cám ơn, vì trọng trột mùa lễ, Đức Chúa Giêsu đã hiến mình cho anh em ; mà việc đó Người còn làm mãi cho đến đời đời. Hãy cám ơn, vì trong chính lúc Người hiến mình cho Đức Chúa Cha, thì cũng dâng cả sự sống anh em làm một nữa. — Hãy đọc

cho Người nghe cũng một kinh anh em đã đọc hồi dâng bánh rượu (offertorium) mà rằng : « Lạy Đức Chúa Giêsu, xin hẫy khấng nhậm sự sống, sự vui, sự cực tôi đã chịu trong tuần vừa rồi ; xin Chúa nhậm cả công việc tôi làm mọi ngày, cả sự tôi hết sức mở mang đạo thánh Chúa, để cho hết các sự ấy đặng hiệp cùng sự sống, sự vui, sự cực Chúa tôi, lại hiệp với việc Chúa tôi đã làm, cùng với công lao khó nhọc Chúa tôi đã chịu, để mở mang đạo thánh. » Lại hẫy xin Đức Chúa Giêsu làm thầy dạy dỗ anh em cho biết các việc người giáo hữu phải làm ; nhứt là xin cho những kẻ nào anh em đang có ý tìm phương tác thiện cho ; sau hết, hẫy cầu cho cả lương giáo, vì mọi người đều là anh em cùng ta hết thảy.

4° — Lời xin sau cùng, lời dốc quyết sau hết.

Lễ tất, thầy cả ban phép lành cho anh em. Trong bài Evang cuối cùng, anh em hãy hiệp với thầy cả, giục lòng tin kính Đức Chúa Giêsu một phen sau hết ; tin sự « *ngôi Hai xuống thế làm người, chuộc tội chúng dân.* »

Anh em hãy suy : Đức Chúa Giêsu ra đời đã không phải là vô ích cho anh em : vì Người đã dâng mình chịu chết mà cứu chuộc anh em và cả loài người đặng rỗi.

Bây giờ anh em xem lễ ra, hãy tự vấn đi xem lễ như thế có phải là làm một việc vô ích đâu ? có phải rằng đã mất nửa giờ hư không sao ? — thử so lại xem trước với sau giờ lễ có khác nhau những gì ? — Có ra thánh thiện hơn không ? có bước lại gần Chúa hơn không ? — Có thêm hiểu cho thấm thía tấm lòng yêu mến của Chúa đối

với ta là thể nào và yêu đến mực nào nữa ? — có tỏ phận mình phải mến trả lại bao nhiêu cho cân xứng chăng ?

Xem lễ rồi, thì có quyết làm người giáo hữu lành thánh hơn chăng ? — Có dốc lòng trở nên một vị tông đồ nhiệt thành hơn chăng ? — Có đành mạnh lòng mà chịu mọi nỗi tai ương mà vẫn một dạ cậy trông không hề nao núng : vì đã hiểu biết rằng : rồi ra Chúa nhựt sau ta lại cùng Đức Chúa Giêsu tái ngộ trong lễ Misa, *lễ riêng của ta* vậy.

Có quyết sẽ làm thêm việc lành gì chăng ? — Có nhớ đem thực hành những điều đã dốc lòng trong buổi lễ nầy chăng ? — Có sẵn lòng sẽ ăn ở sao cho thiên hạ thấy cách ta ăn ở, thì cũng hiểu được rằng : Phàm những người đã đi xem lễ về, và đã biết phối hiệp sự sống mình với lễ Misa mình xem, thì thảy là những kẻ muốn đổi

cách ăn ở ra khác, không còn ăn ở như những người không đi xem lễ bao giờ vậy.

« Ra khác hẳn » chao ôi, hoạ mới thấy một người cải đổi được như thế, vì là đều khó thật. Dầu vậy mặc lòng, phần anh em, vì đã được hiệp sự sống mình vào lễ Misa mà được sức mạnh, thì bẫy ra tay khảng khái, quyết chí gắng công, chớ đừng nên lui bước...

Sau nữa, phần ta đã được phước xem lễ Misa, thì có sẵn lòng lo mưu tìm chước giúp cho anh em ta còn ngoại giáo đặng nhìn biết Chúa Kirixitô chăng? Vì số phận họ thật rất đáng thương tâm, vì không được biết Chúa là ai? Vậy thì anh em đã đặng nhìn biết Chúa trước, anh em phải đem Đức Chúa Giêsu đến để cất gánh đau sầu đang trĩu trên vai họ đó.

Thế là, nhờ có lễ Misa anh em xem ngày Chúa nhựt, khiến cho anh em

đặng Đức Chúa Giêsu; nên chi anh em sẽ được trở nên *ngọn đèn chiếu tỏ*, nên sự *chơn chính* cứu dân, và *nên sự sống chuộc đời* vậy.

Tại Phước-sơn, tháng Juillet 1937.

GIẢNG NGHĨA CÁC ĐỒ LỄ THẦY CẢ DÙNG

Khi ta xem lễ, muốn cho đặng phước, trước phải biết áo Thầy mặc cùng mọi phép Thầy làm trong lễ Misa, là có ý nào.

Khăn trắng Thầy vắt qua vai, ấy là khăn xưa quân dữ che mặt Đức Chúa Giêsu mà đánh.

Áo trắng dài Thầy mặc, ấy là áo xưa vua Erode mặc cho Đức Chúa Giêsu, mà chê rằng: « Dại dột »; lại gởi về trả quan Philatô.

Dây tròn Thầy buộc quanh lưng, ấy là dây xưa quân dữ trói Đức Chúa

Giêsu khi đầu mới bắt ; còn hai phần dây thừa ra, ấy là roi nó đánh Đức Chúa Giêsu.

Khăn vắn Thầy vắt bên tay tả, ấy là dây xưa quân dữ trói tay Đức Chúa Giêsu vào cột đá, mà đánh hơn năm ngàn đòn.

Khăn dài Thầy vắt qua cổ, ấy là dây xưa quân dữ buộc cổ Đức Chúa Giêsu, mà dòng đi, khi vác cây thánh giá.

Áo Thầy mặc ngoài hết, ấy là áo đỏ xưa quân dữ mặc cho Đức Chúa Giêsu, mà cười nhạo ; lại ra hình cây thánh giá Đức Chúa Giêsu vác đi vậy.

Khi ta xem bấy nhiêu đồ lễ Thầy mặc, cùng mọi phép Thầy làm, thì ta phải nhớ mà thương Đức Chúa Giêsu xưa đã chịu khốn khó vì ta là bấy nhiêu sự.

CHUNG

BIBLIOTHEQUE NATIONALE R.F. IMPRIMÉS